

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

**VZDELÁVANÍM
PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH
RÓMSKYCH KOMUNÍT**

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKYCH KOMUNÍT

Jana Smolková

VIEM O ČOM ČÍTAM **(súbor pracovných listov k predmetu** **Mladý čitateľ pre žiakov 2. – 4. ročníka)**

Vydavateľ: Metodicko-pedagogické centrum,
Ševčenkova 11, 850 01
Bratislava

Autor UZ: <Mgr, Jana Smolková>
Kontakt na autora UZ: <Základná škola Konštantínova
1751/64, Stropkov,
janasmolkova1@gmail.com>

Názov: <Viem o čom čítam>
Rok vytvorenia: <2014>
**Oponentský posudok
vypracoval:** Mgr. Helena Slobodníková
ISBN 978-80-565-0390-4

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunit. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah:**PRACOVNÉ LISTY S TEXTOM**

1. Ako vlk ťahal koňa do hory
2. Prečo sa kačka ponára
3. O celkom bielych trpaslíkoch
4. Pipo
5. Ako slniečku trhali zuby
6. O Janíčkovi a Marienke
7. Ahoj Janka!
8. Pýcha triedy
9. Tučko
10. Perníková chalúpka
11. Škaredé káčatko
12. Mačky a hračky
13. Vrabčeky
14. Futbal v lese
15. Ježko
16. Namyslená Líza
17. Návšteva ZOO
18. Na dvore
19. Aladinova čarovná lampa
20. Lesík

Zdroj obrázkov: internet

Ako vlk ťahal koňa do hory

Vlkovi sa zachcelo čerstvého mäsa, ale nevedel, ako k nemu prísť. I poradila mu líška:

- Viem o hŕbe mäsa, len ho treba do hory dotiahnuť!
- Nuž keď len o ťahanie ide, utiahol by som aj koňa, keby bola príležitosť!

Zaviedla kmotrička – líštička vlčeka na lúku. Spal tam napasený kôň:

- Hľa, tam leží, odtiahneš ho?
- Čoby nie, len spôsobu niet!
- Každéj veci je spôsob, kmotriček!

Zaviazala líška vlčí chvost s konským a povzbudila vlka:

- Ťahaj, kmotor, ako motor!

Drmol vlček smerom k lesu, koňa prebudil. Len čo kôň zavoňal vlčinu, skočil na rovné nohy a utekal k dedine i s vlkom v závese.

Darmo sa vlk priečil! V dedine ho ešte gazdovia vymlátili – ledva ušiel živý!

- Bolo to drahé mäso, platil som ho vlastnou kožou, -sťažoval sa vlk.
- A ešte ho ani jesť nebolo kedy v toľkej náhlivosti, - dodala kmotrička – líštička.

Kliment Ondrejka

Pracuj s textom:

1. Komu radila líška? _____
2. Kde bolo treba mäso dotiahnuť? _____
3. Súhlasil alebo nesúhlasil vlk s ťahaním? áno – nie
4. Kde zaviedla líška vlčeka? _____
5. Kto spal na lúke? _____
6. Ako ťahal vlk koňa? _____
7. Kam po prebudení ušiel kôň s vlkom v závese? _____
8. Kto vlka v dedine vymlátil? _____
9. Prečo bolo mäso drahé? _____
10. Pospájaj prirovnania:
 kmotrička motor
 kmotor líštička
11. Ktoré postavy vystupovali v príbehu?

Prečo sa kačka ponára

Žila raz bohatá kačka. Peňazí mala plný mešec, no muža žiadneho. Dozvedel sa o tom vlk a poďho ku kačke na vohľady.

„Joj, aká ste pekná, aká ste krásna!“ lichotil jej. Slovo dalo slovo a čoskoro bola svadba.

Lenže kým dovtedy vlk s kačkou žil pekne, po svadbe na ňu len ceril zuby, peniaze pýtal. Dala mu kačka dukát a vlk poď s ním do krčmy! Dala mu druhý dukát a vlk ho znovu premárnil.

„Takto by som prišla o všetky svoje peniažky,“ povedala si kačka. Schytila mešec do zobáka a poďho z domu preč. Vlk ju začal naháňať, no kačka šup do jazera.

„Veď ťa ja chytím,“ skríkol vlk.

„Nechytíš,“ odvetila mu kačka.

Ako to povedala, mešec čľup ku dnu. Od tých čias sa teda kačka ponára do vody. A ak nájde nejakú handru, natriasa ju, myká, či to nie je náhodou stratený mešec.

Ondrej Sliacky

Pracuj s textom:

1. Koho si vzala kačka za muža? _____
2. Aký bol vlk ku kačke po svadbe? _____
3. Kam ušla kačka pred vlkom? _____
4. Prečo jej spadol mešec? _____
5. Prečo sa od tých čias kačka ponára do vody?

6. Nahrad' podčiarknuté slová inými s podobným významom.

Peňazí mala plný mešec _____, no muža žiadneho.

„Joj, aká ste pekná, aká ste krásna!“ lichotil _____ jej.

Dozvedel sa o tom vlk a poďho ku kačke na vohľady _____.

(vybrané slovo po „p“)

Dala mu kačka dukát _____ a vlk poď s ním do krčmy!

Dala mu druhý a vlk ho znovu premárnil _____.

Od tých čias _____ sa teda kačka ponára do vody.

O celkom bielych trpaslíkoch

Pozorne si prečítaj hádanku:

Je tridsať dva bielych trpaslíkov. Majú biele čapice, kabátiky, topánky a nohavičky. Stoja v dvoch radoch oproti sebe a chutí im chliebík, mrkva, reďkovka, čerešne, šalát, pečené kurča. Majú radi vajcia, maslo, rybí tik, mlieko, syry, tvaroh a jogurt. Sú to veľmi čistotní trpaslíci. Kúpu sa ráno i večer. Drhnú sa zubnými kefkami. A veľmi sa hnevajú, keď musia jesť cukríky a čokoládu. Čo je to?

Libuša Friedová – upravené

Pracuj s textom:

1. Koľko bolo bielych trpaslíkov? _____

2. Napíš čo mali biele?

3. Kde stoja? _____

4. Čo im chutí?

5. Čo majú radi?

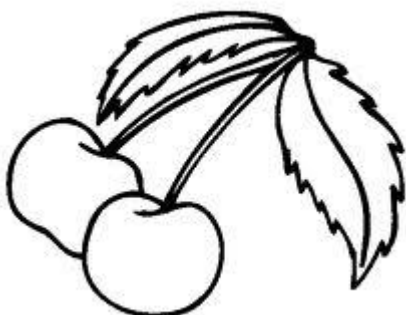
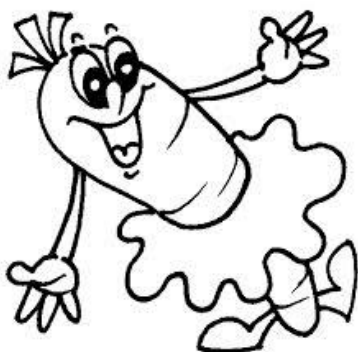
6. Sú trpaslíci čistotní? áno – nie

7. Kúpu sa ráno i večer? áno – nie

8. Čím sa drhnú? _____

9. Hnevajú sa keď čo musia jesť? _____

10. Čo je to? _____

Pipo

Každý vie, že lámká trápi ľudí najväčšmi práve v daždivých mesiacoch. Len sused Matušiak tvrdí, že v jeseni lámku necíti.

- Mám doma doktora, poďte, predstavím vám ho.

Chlapci vyskočili, vrhli sa za dedkom. Šiel aj otec a mamka. Len čo dedko skrútol v zámke kľúč, zaznel z tmavého bytu krásny spev. Nie operný. To by nebolo nič, operu môžu spievať aj v rádiu. Toto bol spev vtáčí. Vysoký, strieborný a krásny, že sa človeku až duša zachvievala.

- Tak to je ten váš doktor? – poobzeral sa otec. – Nuž asi hej, keď tu nikoho iné nevidím.
- Áno, on je to, - prikývol dedko.
- Viete. Ako je to s lámkou, najhoršia je ráno. Nedá človeku vstať, zodvihnúť z postele, rozkývať nohy. Láme a láme, že by človek aj zúfal. Keby pravda nemal doma doktora. Keď však doktora má, lámku vôbec necíti. Hneď vám poviem prečo.

A začal rozprávať, ako sa kanárik ráno zobúdzá. So spevom. Najprv len začviriká, a potom vytiahne dlhý zvonivý tón. To je prvý pozdrav slniečku. Vonku leje, celý svet zadúša sivá hmla, alebo studený víchor lomcuje obločnými rámami.

Každý vie, aké bývajú jesenné rána. Aj Pipo ich vidí. Dívá sa na zmračené nebo, ale – vyspevuje. Píska, trilkuje, klokoce a vyťahuje krištáľové tóny, lebo vie, že slnko nad oblakmi svieti. Aj to vie, že ráno ho treba pekne pozdraviť.

Dedko vraj chvíľu počúva spev pod perinou. Zatvorí oči, a hneď aj on vidí jasné slniečko, cíti jeho teplé lúče. Zabudne na lámku, vyskočí z postele a postaví vodu na čaj. Pri práci sa teší pohľadom na spievajúceho Pipa. Už si nevšima sivú hmlu, ani dažďové jarčeky na obločných sklách, nepočuje vietor. Vidí len slncovožlté vtáča, počuje jeho zlatý hlások.

Klára Jarunková

Pracuj s textom:

1. Kde býval ujo Matušiak? _____

2. Akého doktora mal ujo Matušiak? _____

3. Kto sa išiel pozrieť na zázračného doktora? _____

4. Ako liečil zázračný doktor suseda? _____

5. Napíš, ako opisuje dedko spev vtáčika – aký bol jeho spev? _____

6. Dopíš, čo robí kanárik ráno.

za _____, vytiahne dlhý _____, vy _____,
p _____, t _____, kl _____, vyťahuje _____.

7. Ktoré iné zvieratká alebo vtáčiky nám v našich bytoch spôsobujú radosť?

Ako slniečku trhali zuby

Raz zaránky spáchlo a bolo to trochu čudné, pretože na nebi nebolo ani obláčika. Ale ani dážď nebol celkom obyčajný. Bol zlatý a teplý a trochu slaný, lebo to vlastne ani nebol dážď, ale slzy, ktoré sa kotúľali z očí strápeného slniečka.

„Prestaň mi plakať do siete,“ kričal zdola pavúk. „Nestačím štopkať.“

„Keď ma bolí zub,“ podopieralo si slniečko boľavé líce, prevracalo oči a nahlas smrkalo. Pavúk sa vydriapal na vrcholec stebľa, aby lepšie dovidel a vraví:

„Ukáž, ktorý?“

A slniečko vycerilo na svet krivé zúbky.

„Tento tu,“ zaľukalo nechťom v ústach.

„To nič, ten je mliečny. Treba ho vytrhnúť,“ poradil pavúk. „Počkaj, hneď som tam!“ a začal vypúšťať z bruška vlások babieho leta dlhý ako slnečný lúč. Keď sa po ňom vyšplhal, zatváril sa ako prísny zubný lekár.

„Otvor ústa!“

Potom pavúk založil na boľavý zub slučku z pavučiny, spustil sa po nej dolu, a len čo nohami dočiahol na zem, ťahal, až mu od námahy oči vyliezali.

„Som slabý,“ povedal si pavúk a uviazal pavúčie lanko o nohu bociana, ktorý sa chystal práve odletieť do teplých krajov. Bocian vyhodil krídlami, pokrčil červené kolená naopak, vzlietol – a zub bol vonku.

„Ani to nebolelo,“ potešilo sa slniečko, ktorému sa v ústach zjavila medzierka.

„Počkaj! Neuteč! Aj druhý sa mi kýva.“ A pavúk trhal a ordinoval, ordinoval a trhal ... a uzlíky mu šli od ruky, lebo viazal všetkými ôsmimi nohami: jeden o chvost papierovému šarkanovi, druhý poľnej myške – až boli všetky rozkývané zuby vonku a po bolesti ani chýru.

Slniečko sa štrbavo pousmialo, ale hneď si prikrylo ústa.

„Štipku šíče sušlem, ale vežmi si žlatej priadže na šitie,“ poďakovala sa pavúkovi.

„Trošku parády nezaškodí,“ mienil pavúk. Zliezol s plným batohom a prihodil slnečného zlata do babieho leta.

Vonku sa ochladilo, lebo slniečko sa prestalo usmievať. Hanbilo sa ukazovať prázdne ústa.

Ale aj tak kdekto vedel, že je štrbavé a že prišla jeseň.

Marianna Grznárová

Čítal/a si pozorne?

1. Aký dážď padal pavúkovi do siete? _____

2. Kam vyšplhal pavúk, aby lepšie videl? _____

3. Odkiaľ vzal pavúk vlások babieho leta? _____

4. Ako vytrhol pavúk slniečku prvý zúbok? _____

5. Koľko zúbkov vytrhol slniečku? _____

6. Čo dostal pavúk za odmenu? _____

7. Vieš, prečo sa hovorí, že v jeseni je slniečko zubaté? _____

O Janíčkovi a Marienke

Lístie už žltlo a blížila sa zima. Bolo načase chystať drevo. Janíčko pomáhal otcovi. Ich domček stál hlboko v lese, ďaleko od mesta.

- Tak poďme, ocko, ešte naposledy do lesa a budeme mať dreva dosť, - vraví _____ . Tentoraz išla s nimi aj _____. Deň sa chýlil ku koncu a deti sa pred spaním chceli ešte pohrať.

- Nechod'te nikam, deti. O chvíľu pôjdeme domov,- vraví _____.

- Dobre! Zájdeme iba k potôčiku a hneď sa vrátíme, – odpovedali obe _____ .
No zotmelo sa rýchlejšie ako deti očakávali.

- Aha, dom, ktorý vyzerá ako obrovský zákusok! A ako vonia! – skríkol _____

- A vari tam niekto býva?- opýtala sa _____ .

- Ale áno, len poďte dnu! – volá na deti _____ .

- Poďte dovnútra, detičky. Iste ste hladné – milo sa im prihovorila _____.

Ale ráno bolo celkom inak. – Tak, darebáci, idete do kletky! Vykřmim vás a potom vás zjem! – radovala sa _____ .

- Len pekne umývajte, dievčisko! – šomrala si _____ a rozkladala oheň v peci.

- Ty veru môjho brata nezješ! – pomyslela si _____ . Marienka strčila ježibabu do pece. –Výborne, sestrička! – skríkol _____ .

Nakresli ilustráciu k textu

Ahoj Janka!

Píšem poležiačky. Som štyri dni po operácii a nesmiem ešte vstať . Je tu veľa detí a všetky majú dačo s nohami alebo chrbticou. V našej izbe ležia dve siedmačky a jedna ôsmačka, Katka, Zdenka a Hanka. A v tejto nemocnici aj škola!

Žiaci ležia na posteli a učitelia ich učia. Slovenčinu, ruštinu, matematiku, všetko. Takže nič nezameškáme a siedmu triedu skončím naraz s vami. To je dobre, však? Lebo inak by som bola ani dáka prepadlíčka. A tu mi nik nevraví Kač – kač – kačica ani Tárajka. Prišla som do Bratislavy a moje prezývky ostali v Gorovci, to je fajn, no nie? Možno sa na ne aj zabudne, kým sa vrátim.

Nevieš, koľko času treba, aby sa zabudla prezývka? Pani učiteľka Cerovská, čo nás učí slovenčinu, mi niekedy povie: Ty moja treperenda! Ale to nie je prezývka. Pani Cerovskú mám veľmi rada a niekedy jej rozprávam o Gorovci aj o Tebe, aj o starkej, aj o Marošovi, aj o všetkom.

A drozdík žije! Sestrička Lenka mi nedovolila držať si ho v nemocničnej izbe. Opatruje ho doma v kľietke a vráti mi ho, keď pôjdem domov. Niekedy myslím, že ho vypustím, a niekedy, že sa vrátim spolu do Gorovca, keď sme obaja Gorovčania. Tak neviem.

A teraz to najdôležitejšie: Dnes som sa spýtala pána primára, či teraz po operácii nebudem už krívať. A on mi povedal: „ Dúfam, že nie, inak by si ma veľmi sklamala.“

A usmieval sa. Aj pani doktorka sa usmievala, aj sestrička Lenka. tak som sa usmiala aj ja. Potom pán primár ešte povedal: „ Hoci krívať na nohy nie je to najhoršie. Oveľa horšie je krívať na rozum.“

Potľapkal ma po líci a doložil. „ No rozum ty máš v poriadku a budeš mať v poriadku aj nohy.“ Janka, vieš, čo to znamená? Že už nebudem Krívať!!! Pravda, nie hneď, iba neskoršie. Najprv budem chodiť o dvoch barlách, potom o jednej a až potom Ale ja to vydržím, ojoj.

Bozkáva Ťa Tvoja verná kamarátka MAJKA.

Mária Ďuričková

Odpovedz:

1. Ktoré prekážky prekonávala Majka? _____
2. Ako prezývali Majku v Gorovci? _____
3. Aké zvieratko opatrovala sestrička Lenka? _____
4. Pán primár vyslovil múdrosť, ktorá patrí nám všetkým. Podčiarkni ju.
5. Vysvetli , čo myslel svojou múdrosťou pán primár?

6. Odkiaľ písala Majka list? _____
7. Prečo tam bola? _____
8. Komu písala Majka list? _____
9. Na čo sa tešila Majka ? _____
10. Aká bola Janka kamarátka? _____

Pýcha triedy

Ťažko sa nájde nepríjemnejší predmet , ako je sloh. Nikto ho nemá rád. Ale v každej triede sa nájde aj výnimka, ktorá sloh priamo zbožňuje. Takou výnimkou je Mišo Pavelka. Mišo, ten ťarboš najväčší na svete! Pri pretekoch je naveky posledný, ale sloh vysúka aj na tri strany. Vyšplhať sa nevyšplhá zabožemôj, ale sloh vystrúhne taký, že ho dávajú za vzor všetkým žiakom. Môže byť niečo odpornejšie?

Na Miša Pavelku zazerá celá trieda, a on je preto veľmi smutný. Minulý týždeň dostali žiaci za úlohu napísať sloh o lese. Mišo napísal taký , že ho pani učiteľka čítala nahlas pred celou triedou.

Les, čo rástol hneď za oblokom, ten sloh počul. Na svoj údiv sa dozvedel, čo o sebe ani sám nevedel. Dozvedel sa, že je ako mesto, lebo má obyvateľov na prízemí, v suteréne aj na poschodí. Dozvedel sa, že má vysoko rozvinutú dopravu pozemnú, podzemnú, vzdušnú aj riečnu, že síce... To všetko sa lesu tak páčilo, že k jednotke od pani učiteľky ponúkol Mišovi ešte osobitnú odmenu: „Splním ti tri lesné želania.“

Mišo Pavelka sa prenáramne potešil a bez dlhého rozmýšľania vraví:“ Chcel by som behať ako jeleň. Chcel by som plávať ako ryba. Chcel by som sa škriať po stromoch ako veverica.“

Les, čo sľúbil, to aj splnil. Od tých čias Miško Pavelka behá ako jeleň a pláva ako ryba. Vyhral miestne i okresné školské preteky v behu a plávaní. Po stromoch sa škriabe ako veverica, roztrhol si už troje trenírok. Ale čo po tom! Hlavné, že ho spolužiaci majú teraz veľmi radi a pokladajú ho za pýchu triedy.

Pracuj s textom:

1. Vysvetli význam týchto slov:

ťarboš _____,

zbožňuje _____,

naveky _____,

suterén _____,

pokladajú ho za pýchu triedy _____,

sloh vystrúhne _____.

2. Kto žije v lesnom suteréne? _____

3. Kto žije v lesnom prízemí ? _____

4. Kto žije na poschodí? _____

5. Pospájaj prirovnania:

behať ako

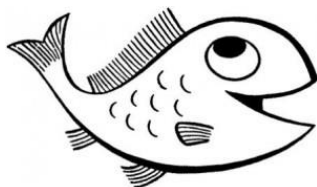
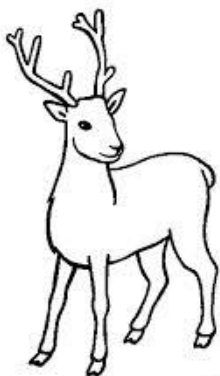
plávať ako

skákať ako

veverica

jeleň

ryba

Tučko

„Tučko, ide Tučko,“ pokrikujú deti. Mariána mrzí, že sa spolužiaci smejú z jeho tučnosti. Ale čo má robiť? Kotúl neurobí a v behu je posledný. Na telocviku bol na programe preskok cez kozu. Marián prišiel za pani učiteľkou a povedal jej: „Bolí ma noha.“ „Len si zase nevymýšľaj!“ pošepkala mu do ucha pani učiteľka. „Postav sa do radu!“

Stojí Marián na samom konci a pozoruje, ako spolužiaci jeden po druhom skáču. Nieкто preskočil kozu na prvý raz, nieкто na druhý raz, ba niektorí až na tretíkrát. Nepreskočím ju nikdy, pomyslel si Marián, keď na neho prišiel rad. Vedel, že zase bude tučko, a vošla do neho zlosť. Nikto sa však nesmiel, lebo preskok cez kozu nebol ľahký. Ba Erika mu povedala: „Neboj sa, Marián, nič to nie je.“ Marián sa rozbehol a vyskočil na kozu. Ale na druhú stranu sa nedostal. Akoby sa na ňu prilepil. „Škoda, už veľa nechýbalo,“ povedal Fero. „No vidíš, na prvý raz to nebolo zlé,“ usmiala sa pani učiteľka. „Skúsime to ešte raz.“ No nebolo to veru omnoho lepšie ani na druhýkrát. Všetci však vraveli, že skočil o kúsok ďalej, a potvrdila to aj pani učiteľka: „No vidíš, všetci si všimli, že sa zlepšuješ. Skúsime to do tretice. Deti, aj my mu budeme pomáhať. Všetci mu budeme držať palce. Deti zdvihli ruky nad hlavy, držali palce a kričali: Marián, Marián, ...“

Marián sa rozbehol a ani sám nevedel, ako vyskočil – a preskočil. Akoby to ani nebola kozu, ale celkom malé kozliatko. „Hurá!“ zakričali deti a Mariánovi zatlieskali. Pravdaže, okrem pani učiteľky, ktorá dávala Mariánovi záchranu. Netlieskala, ale zato povedala:

„Vidíte, deti, tak to má byť. Spoločnými silami dosiahneme všetko.“ A Marián žiaril ako guľaté slniečko. Ale jeho prezývka postupne hasla, až úplne zhasla. Lebo ten, kto preskočí kozu a ešte pravidelne s otcom trénuje beh, nie je až taký tučko.

Jozef Pavlovič

1. Vysvetli dané výrazy. Nájdi ich v texte a podčiarkni.

vošla do neho zlosť - _____

držať palce - _____

dávať záchranu - _____

2. Myslíš, že Mariána naozaj bolela noha? _____

3. Čo posmelilo Mariána? _____

4. Ako by si ty pomohol Mariánovi, aby sa netrápil pre svoju tučnosť? _____

5. Hanbil si sa ty pre niečo? _____

6. Poznáš niekoho, čo má podobný problém ako Marián? _____

Perníková chalúpka

V malom domčeku na okraji lesa žil horár so svojou ženou a dvomi deťmi. Janko a Marienka, tak sa deti volali, často chodili s otcom do lesa, aby mu pomohli nazbierať dreva. Raz, keď sa naháňali po hore, zašli tak ďaleko, že nemohli nájsť cestu naspäť. Prišla noc. Deti, prestrašené a uzímené, sa nevedeli dočkať rána. Na druhý deň znovu blúdili po lese, až sa dostali k čistinke, na ktorej stál zaujímavý domček. Celý bol postavený z perníka, okná mal z cukru a strechu z čokolády. Vyhladované deti si začali z neho odlamovať.

Vtom sa otvorili dvere a v nich stála akási starenka. „Vitajte u mňa, maličkí,“ prihovorila sa im zaliečavým hlasom, „vojdite dnu, ponúknem vám šálku teplej čokolády.“ Ale keď vošli do domčeka, dobrá starenka sa zrazu premenila na zlú ježibabu. Zdrapla Janka, posotila ho do chlievika a zamkla na kľúčik. Chcela si ho najskôr vykŕmiť, potom upieť a zjesť. Medzitým ako Janko trávil dni v chlieviku, Marienka robila najťažšie práce v dome. Každý deň musela variť, prať, drhnúť dlážku a nosiť drevo do pece. Ježibaba často prichádzala k chlieviku. „Ukáž mi prsteček Janičko, či už je dosť tlstý.“ Ale Janko jej prešiel cez rozum a namiesto prsta jej vystrčil kostičku z kuracieho stehienka. Pretože bola napoly slepá, ničoho si nevšimla.

Raz na obed Marienka naliala ježibabe tak veľa vína, že unavená starena zaspala pri peci. Dievčatku sa podarilo vytiahnuť z jej zástery kľúčik od chlievika a vyslobodiť Janka. Deti chytili ježibabu a šup s ňou do ohňa! Biela labuť im pomohla nájsť cestu domov. Koľko radosti bolo v horárovom domčeku! Janko a Marienka doniesli rodičom ježibabine poklady a potom ešte dlho žili spolu v hojnosti a láske.

Pracuj s textom:

1. Kde sa nachádzal domček, v ktorom žili Janko, Marienka a ich rodičia?

2. Ako vyzerala perníková chalúpka. _____

3. Čo ponúkla Ježibaba deťom na privítanie? _____

4. Čo robila Marienka, kým bol Janko zatvorený v chlieviku? _____

5. Z akého zvieraťa bola kostička, ktorú ukazoval Janko ježibabe namiesto prsta?

6. Aký mala ježibaba zrak? Prečo? _____

7. Ako sa podarilo Marienke získať kľúčik od chlievika? _____

8. Kde dali deti ježibabu? _____

9. Kto deťom pomohol nájsť cestu domov? _____

10. Čo priniesli deti rodičom? _____

Škaredé káčatko

Kačka Žofka pozorovala svoje mláďatá, ako jedno po druhom vychádzali zo svojich vajíčok. Len jedno, väčšie ako ostatné, nie a nie sa otvoriť. Konečne z neho vyšlo jedno škaredé veľké šedé káčatko. „Pí, pí,“ kričalo mohutným hlasom. Ostatné zvieratá na farme s úžasom hľadeli na smiešne a podivné mláďa. Všetci sa mu vysmievali a tak sa jedného dňa škaredé káčatko rozhodlo odísť z domu. Došlo k veľkému jazeru, kde začulo niekoľko výstrelov z pušky. Preľaknuté sa ukrylo v trstine. Dobehol k nemu poľovnícky pes, ale iba ho oňuchal a odišiel. „Také som škaredé, že i psi utekajú odo mňa,“ smutne si pomyslelo káčatko. Prichádzala zima. V jedno ráno sa káčatko zobudilo napoly zasypané snehom. Kráčalo premrznuté po lese, až kleslo od únavy pod veľký dub. Tam ho našla starká, ktorá bývala neďaleko. Zľutovala sa nad ním, zabalila ho do svojho ručníka a odniesla do vykúreného domčeka. Rozhodla sa, že ho nechá u nej prezimovať. Ale starkin kocúr i pes žiarlili na káčatko a dohodli sa, že sa ho zbavia. Naschvál rozsypali vrece s múkou a zvalili to na úbohé káčatko. Starká sa naň veľmi hnevala a vyhodila ho na dvor. Našťastie už prichádzala jar. Smutné káčatko prišlo k rybníku a šlo si zaplávať. Vtom uvidelo pred sebou krásne biele labute. Od hanby, že je také škaredé, sklonilo hlavu do vody a na hladine uvidelo svoj pravý obraz. Aké šťastie pre škaredé káčatko! Veď vyrástlo na takú krásnu labuť ako ony.

V sprievode ostatných sa vrátilo na farmu, za svojou mamou Žofkou. Aká bola šťastná, že sa jej škaredé káčatko vrátilo domov! Prekvapená a hrdá na jeho krásu, ho poukazovala celej svojej kačacej rodine.

Napíš odpovede na otázky:

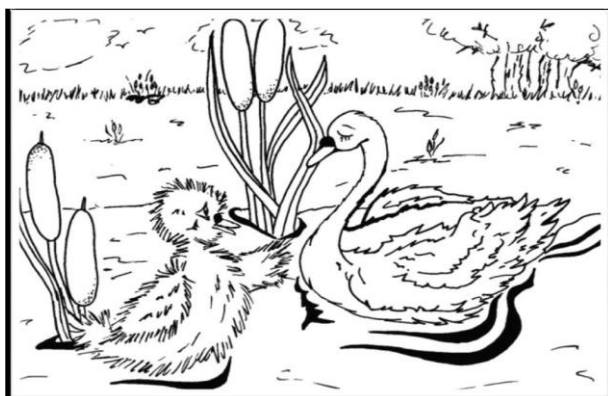
1. Ako sa volala mama škaredého káčatka? _____

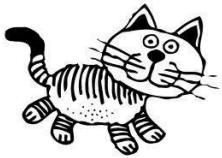
2. Ako vyzeralo káčatko po svojom vyľiahnutí? _____

3. S akými zvieratami sa stretlo káčatko počas rozprávky? _____

4. Kto zachránil káčatko pred smrťou? Ako? _____

5. S kým sa vrátilo káčatko domov na farmu? _____

Mačky a hračky

Mačka sa vybrala do poľa na poľovačku. Mača zostalo doma samo. Smutno mu bolo, sirôtke opustenej. Ešte dobre, že je tu toľko hračiek. Jedna visí na stole. „Ľaľa, obrus!“ Mača sa naň zavesilo a hojdá sa, hojdá veselo. Žiaľ, iba krátko. Obrus sa zošmykol, spadol na mačiatko. Má po hojdačke. Chvíľu sa ľutuje a potom putuje k inej hračke. „Ľaľa, záclona. Moja poklona!“ Odvážne po nej šplhá, hrá sa na horolezca. Horolezectvo je šport nebezpečný, ne jeden odvážlivec si už zlámal krk. Škfk! Záclona sa odškľbla a mača letí, letí. Dopadlo na rovné nohy, šikovné je, len čo je pravda. A v očiach mu hrajú dva zelené ohníky. Kde je ďalšia hračka? Veď ja si na teba posvietim! Pod posteľou zočilo veľké vlnené klbo. „Ej, bude poľovačka!“ Hádzalo mača klbko, ako balón hádzalo, kopalo ako loptu, kopalo, gúľalo ho ako orech, gúľalo po celom byte, až z klbka zostali len nite. Vracia sa mačka z poľovačky, otvorí dvere a neverí vlastným očiach. V prvej chvíli si myslela, že si splietla číslo domu. Vtom však mača vyskočí z kredenca a takto sa chváli: „Vieš, mama, ako som sa pekne hralo?“ Nie div, že aj mačka dostala chuť na hranie. Vzala varechu a začala mača naháňať okolo stola.

Úlohy na vypracovanie:

1. Napiš, akú vlastnosť malo mača? _____
2. Prečo mača robilo doma nezbedy? _____
3. Vypíš v správnom poradí veci, s ktorými sa mača hralo: _____

4. Aký šport bol v texte spomenutý? _____
5. Bolo v tomto športe mača úspešné? áno - nie
6. Vysvetli vetu z textu: **VEĎ JA SI NA TEBA POSVIETIM!** _____

7. Vypíš z textu jedno prirovnanie: _____
8. Vysvetli, prečo začala mama mačka naháňať mača s varechou okolo stola.

8. Nahrad' slovo **KREDENC** iným slovom s podobným významom.

9. Správal si sa aj ty podobne ako mača? Ak áno, čo si „vyviedol“?

Vrabččky

Na čistinke pri lese rástol veľký strom. Na tom strome bolo hniezdo. Bývali v ňom vtáčiky- vrabce. Vždy na obed k stromu chodil zlý vlk. Každú jar nakladú vajččka a vyliahnú sa malé vrabččky. V lete už vyrastú a učia sa lietať. Najprv si v hniezde urobia krátku rozcvičku – rodičia hýbu krídlami zhora nadol. Asi deväťkrát to zopakovali a malé vrabččky to začali robiť tiež. Keď rodičia videli, že telo malých vrabččkov sa pomaly nadvihuje, odleteli z hniezda a krúžili nad stromom. Keď to malé vrabččky videli hneď vyleteli za nimi a krúžili tiež. Ich rodičia ich stále pozorovali a keď prešla minúta, odleteli naspäť do hniezda. Deti sa pobrali tiež. Letecká skúška sa skončila. Na jeseň všetky vrabččky začali chystať zásoby na zimu. Rodičia im vysvetľovali, že o pár dní napadne sneh a všetko zakryje – stromy, listy, trávu aj paneláky. O pár dní naozaj napadol sneh. Na začiatku sa malé vrabččky veľmi čudovali, vysoko lietali a obzerali si dedinu. Celú zimu sa vrabččky zabávali. Na jar sa všetky vrabce rozdelili, našli si vrabcov a vrabčice a postavili si hniezda. Nakoniec nakládli vajččka. Vrabcom sa začína nový vlastný život.

1. Stručne napíš o čom bol tento príbeh. _____

2. Vypíš z textu trojslabičné slová.

4. Koľko slov má šiesta veta v texte? _____

5. V akom ročnom období sa malé vrabččky učili lietať? _____

6. Rozdeľ slová na slabiky a počet zapíš.

vrabččky	<input type="text"/>	letecká	<input type="text"/>
čistinke	<input type="text"/>	hniezdo	<input type="text"/>
zopakovali	<input type="text"/>	malých	<input type="text"/>
hýbu	<input type="text"/>	krídlami	<input type="text"/>
chystať	<input type="text"/>	sneh	<input type="text"/>

Futbal v lese

Jedného letného dňa sa zajačica rozhodla, že by si zvieratá v lese mohli zahrať futbal.

Začala volať: „líštička Emka, veverička Terka, srnček Stanko, zajko Jarko, ježko Jožko, mravček Dominik, medveď Edko, krtko Ľubko, jelenček Danko a sovička Mišička.“

Zvieratká hneď pribehli a zajačica teda rozhodla o zostave: „Terka, Stanko budú hrať v útoku, Jarko bude záloha a Edko obrana, pretože je najmocnejší.

„A kto bude v bráne?“ spýta sa Tereška.

„Jáááááj, moja hlava deravá.

V bráne bude jelenček Danko.“ zavelí zajačica.

„Pozor, pozor, druhé družstvo bude: Jožko, Dominik útok, záloha Ľubko, obrana Mišička a brankárkou bude Emka. Rozhodcom budem samozrejme ja. A futbal sa teda začína....“

Poviem vám, to vám bola trma-vrma, lopta lietala hlava-nehlava. Zvieratká behali hore-dolu. Zápas skončil remízou 3:3.

Zajačica bola so sebou veľmi spokojná, pretože pripravila skvelý športový zážitok pre svojich kamarátov.

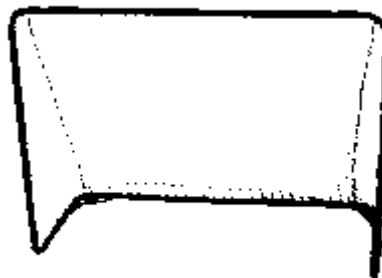
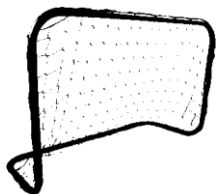

1. Podčiarkni v texte mená dievčat žltou pastelkou a zelenou pastelkou mená chlapcov.

2. Doplň správne mená k zvieratkám.

mravček _____	jelenček _____
sovička _____	medveď _____
ježko _____	krtko _____
líštička _____	veverička _____

3. Nakresli do brán toľko gólov ako skončil zápas zvieratiek vo futbale.

4. Vymysli názov futbalových družstiev:

1. družstvo _____
2. družstvo _____

Ježko

Jedného rána som sa dohodol s horárom Teodorom, že mi ukáže krásy nášho lesa. Bola práve sobota a my sme sa vydali na cestu.

Kráčame si spolu po lesnej cestičke a zrazu sa spoza kríka pozerajú na nás dve očka.

„Čo to tam je?“ vravím ujovi.

Ujo pohotovo odkryje konárik. „Aha, je to malý ježko! Asi zablúdil.“ zvolal som celý natešený. Podišiel som k nemu a on sa skrútil do kľbka.

„Ježko sa pred tebou bráni,“ hovorí ujo horár. To bolo moje prvé prekvapenie v lese.

Išli sme hlbšie do lesa. Tam mi ujo ukázal všelijaké vtáčiky: dravé, spevavé, , hniezda, líščiu noru,

Vysvetlil mi, ako sa horári starajú o zvieratká počas celého roka. Počúval som pozorne a všetko som doma porozprával.

1. Ako sa volal ujo horár? _____

2. Vymaľuj, čo všetko som videl v lese.

líška	zajace	vtáčiky	ježko	krtko
líščia nora	opica	veverička	hríb	slon

3. Podčiarkni modrou pastelkou v texte slová, v ktorý sa nachádza písmeno h.

4. Dokonči vety podľa textu.

Bola práve _____ a my sme sa vydali na _____ .

Ujo pohotovo odkryje _____ .

Vysvetlil mi, ako sa horári starajú o zvieratká počas _____ .

5. Nakresli ježka v lese.

Namyslená Líza

Líza sa veľmi rada pozerá na seba do zrkadla.

Dnes sa chystá na oslavu psíka Dunča. Čo si len ona oblečie? A tak začne skúšať všetko možné i nemožné.

Nakoniec si dá ružovú mašľu a pyšne si vykračuje po ceste okolo kravičky Maliny, ktorá sa raduje zo svoho malého teliatka Miška.

Mačka Líza zašomre: „Jasné.....tvári sa, že ma nevidí. Určite mi závidí, aká som vyparádená.“ No kravička ani jej teliatku ju nepočúvajú.

Líza kráča popri ceste. Zrazu ide veľké poštové auto. Líza kráča pyšnejšie ako po dvore.

..... jáj, čo sa to stalo????

Na ceste bola veľká kaluž. Auto rovno do nej a Líza bola zrazu celá premočená. Špinavá Líza sa tak zahanbila, že preletela domov ako blesk.

1.Zakrúžkuj, či sa Líza správala správne.

áno - nie

2.Dopíš názov: Namyslená _____

3.Vymaľuj správnu zvieraciu rodinku:

krava	býk	teliatko
kobyľa	cap	ovečka
mačka	kocúr	mačiatka
koza	baran	kohút

4.Napiš aspoň 3 zvieratká, ktoré mohli prísť na oslavu k psíkovi Dunčovi.

5.V texte podčiarkni žltou pastelkou slová, v ktorých sa nachádza písmeno č.

6.Nakresli mačičku Lízu.

Návšteva ZOO

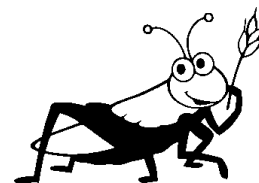
My sme rodina Smreková. Tvorí ju
otec Ľuboš, mama Anička, moja sestra Ľubica
a ja sa volám Dominik. Bývame v paneláku v Žiline.

Jeden víkend otec povedal: „Ideme na výlet do Bojníc. Pozrieme si zámok, ale aj zoo!
Tam uvidíte všelijaké zvieratká: škriekajúce opice, slony, pruhované zebry, vlkov,
nebezpečné hady, dravé vtáky, pavúky, levy, jelene, srnky, divoké mačky, diviaky, rysy a iné
roztomilé zvieratká.“

Všetci sme sa potešili. Mama a Ľubica pobalili veci do tašky. Zabalili hlavne desiatu,
pretože ja a otec sme strašní hladoši.

Cestovali sme našim novým autom. Cesta ubehla veľmi rýchlo. Zaparkovali sme auto,
kúpili lístky a tak začala naša cesta po zoo. Naozaj tam bolo množstvo zvierat, ktoré som
doteraz ešte nevidel. Najviac ma zaujali slony,
ktoré sme mohli v nejakom čase nakrmiť.
Bol som rád, že otec vymyslel takýto výlet.

1. Kto vymyslel výlet do Bojníc? _____

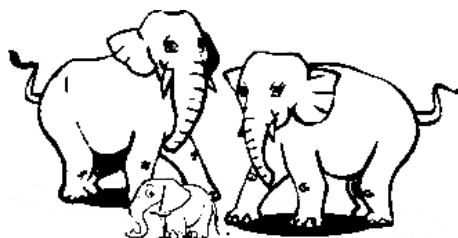
2. Vymaľuj, v ktorom meste býva rodina Smreková?

Trnava	Trenčín	Prešov	Žilina
--------	---------	--------	--------

3. Vypíš z textu 10 zvierat, ktoré mohla vidieť rodina Smreková v zoo.

4. Dokresli sloniu rodinu.

Na dvore

1. Nájdi vo vetách slovo, ktoré tam nepatrí. Napíš ich na riadok.

Evička rada chodila masky k svojej babke na dedinu. _____

Babička chovala štyri sliepky, ktoré jej dávali čerstvé karneval vajíčka. _____

Mala aj zajačikov, ktoré pes radi chrúmali mrkvičku. _____

Pred domom sa pásala zvieratká koza Líza. _____

Po dvore behal pes Dunčo s prasiatka mačkou Mickou. _____

V záhrade rástlo veľa sliepka ovocných stromov. _____

Ovocie má Evička veľmi rada, je zdravé. _____

2. Vypísané slová vlož do nasledujúcich viet. Pozor na ich poradie.

V Hrajkove sa chystal veľký _____.

_____ z hospodárskeho dvora si pripravovali _____.

_____ Lapaj v maske vlka ceril zubiská.

_____ Kotkodáčka si nalepila pávie perá na svoj chvost.

No a tri _____ sa pomaľovali a boli z nich divé svinky.

3. Ako sa volalo dievčatko? _____

4. Kde bývala babka? _____

5. Koľko sliepok chovala babka? _____

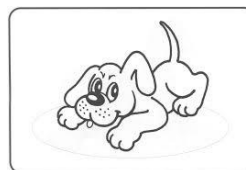
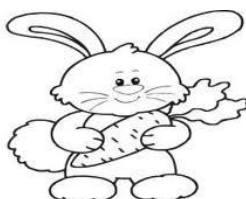
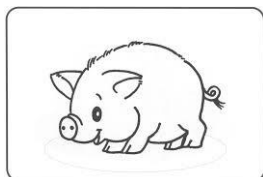
6. Čo chrúmali zajačiky? _____

7. Aké ovocie môže mať Evička rada? _____

8. Ako sa volal pes v Hrajkove? _____

9. Ako sa volá vták s veľkým, pestrým chvostom? _____

10. Za aké zvieratko by si sa prezliekol na karneval ty? _____

Aladinova čarovná lampa.

Aladin bol chudobný chlapec. Žil v ďalekej krajine. Jedného dňa ho zlý čarodejník poslal do jaskyne. Mal mu odtiaľ doniesť starodávnu lampu. Lampa bola čarovná.

Aladin si ju nechal. V lampe bol džin, ktorý plnil každé želanie. Aladin si želal peknú sultánovu dcéru za ženu. Oženil sa s ňou a dostal aj krásny palác. Ale zlý čarodejník uniesol Aladinovu manželku.

Aladin ju však vyslobodil a čarodejníka zničil. Stal sa novým spravodlivým sultánom. So svojou ženou šťastne žili až do smrti.

Pracuj s textom:

1. Z akej rodiny pochádzal Aladin? _____
2. Kto Aladina poslal do jaskyne? _____
3. Čo mal Aladin doniesť čarodejníkovi? _____
4. Prečo bola lampa čarovná? _____
5. Koho si zobral Aladin za ženu? _____
6. Kde žil Aladin aj so svojou ženou, keď sa oženil? _____
7. Čo urobil čarodejník s Aladinovou ženou? _____
8. Podarilo sa Aladinovi zachrániť jeho manželku? _____
9. Zničil Aladin čarodejníka? _____
10. Kto sa stal sultánom? _____

Lesík

Smutný život žila, na smetisku hnila. Bola stará, celá ošúchaná, nemala ani jednej struny.

„Tá si už nezahrá,“ vravel každý, kto prechádzal okolo. Najmä tí, čo rozumeli muzike. Hovorili, že tá gitara je naozaj nanič, že jej chýbajú nielen struny, ale aj všetky kolíky.

Šiel okolo ďalší. Hudbe vôbec nerozumel, mal však nesmierne rád vtáčiky.

„Aká dobrá búdka,“ povedal, lebo každá gitara je v strede deravá. Vzal gitaru a zavesil ju na strom. Bol to malý nezaujímavý lesík, nik doň nechodil. Ani vtáky v ňom nehniedzili, lebo kuna im tu kradla vajcia.

„Teda sem sa tá zlodejka nedostane,“ povedala drozdica a zniesla do gitary šesť vajčiek. Vyliahlo sa šesť drozdíčat. Keď vyrástli, spievali zborovo, až sa ozýval celý lesík.

Do lesíka začali chodiť ľudia. Veselý spev ich priťahoval. Veľmi často bolo počuť za mestom takýto rozhovor:

„Kam ideš?“

„Do lesa.“

„Do ktorého?“

„Do toho, čo vyhráva na gitare.“

Jozef Pavlovič

OTÁZKY A ÚLOHY:

1. Kto bol zlodejom v lese? _____
2. Koľko drozdíčat sa vyliahlo? _____
3. Prečo začali chodiť ľudia do lesa? _____
4. Prečo chodíš do lesa ty? _____
5. Čo sa nemá v lese robiť? _____
6. Aký je rozdiel medzi slovami les, hora a háj? _____

